

Vacca

16.12.10 – 29.01.11

Inauguració + presentació del llibre: “Vacca. Entre la destresa i el desastre”, a càrrec de Lola Donaire en conversa amb l’artista. Dijous 16 de desembre, 19:30 h.

Primera exposició individual de Vacca a àngels barcelona en la que mostrarà 2 instal·lacions sonores: “Vincenzo Succo Marconi”, 2010 i “Fly”, 1997. Vacca, Zacca, Wacca són alguns dels pseudònims utilitzats per aquest artista al llarg de la seva trajectòria que explora les diferents vessants de l’art basat en elements sonors. Des de 1990, desenvolupa una activitat artística que s’aproxima al so en el seu potencial comunicatiu i en la seva dimensió processual. Les seves obres atorguen especial importància a la realitat, a l’experiència sonora quotidiana i a la “insignificança sonora” en línia amb la seva militància per un art emancipat de l’atractiu i dels propòsits essencials.

L’obra **Vincenzo Succo Marconi** (2007-2008) és una escultura de so composta formalment per tres reproductors de CD, tres ràdio-transistors modificats electrònicament i tres CD amb sons enregistrats; tots els aparells estan penjats amb filferros i emmarcats per un fragment de marc barroc ostentós. El so s’emet indefinidament i relaciona el so emès pels reproductors de CD pregravats amb les emissions en temps real de tres emissores de ràdio predeterminades amb crescendos i decrescendos programats.

La peça va ser construïda a partir d’uns sons utilitzats per a la realització d’una obra en col·laboració, però l’obra definitiva apareix a finals del 2008. Sobre l’obra, comenta Lola Donaire: "els aparells i els cables, que estan a la vista i penjats de manera grollera, queden dignificats pel marc barroc, i creen no només una altra ridiclesa sinó que subverteixen els principis del bon disseny i de les presentacions acceptables. Mentre mostra els elements representacionals els desvirtua en tant que qüestiona la importància dels recursos tecnològics. Al seu torn, ensenya de quina manera està realitzada la peça —n’és visible la seva part posterior— i com funcionen les interferències sonores."¹

L’altra peça en exposició, **Fly** (1997), fa referència a un text pseudo-aleatori que s’emet en forma de sentència, creant un joc de significats. L’obra opera a tres nivells: un joc lingüístic a partir de la llengua nacional de Catalunya dins del context espanyol; un joc lingüístic d’aquesta mateixa llengua nacional respecte a la llengua dominant en el context internacional de l’art, la llengua anglesa, com a qüestionament de l’assumpció indiscriminada d’aquesta internacionalització del llenguatge, la qual cosa ho converteix en una qüestió no només cultural sinó política i un joc de significats també soci-culturals i polítics. Si bé és cert que el llenguatge és portador d’ideologia, els jocs de significats lingüístics i la seva extensió sociopolítica i cultural, en quedar sotmesos a la *aleatorietat sonora i mostrar qualsevol possibilitat de supremacia de les dues opcions, també queden oberts per a l’espectador-oïdor.

Aquestes dues peces es troben recollides en el llibre: “Vacca. Entre la destresa i el desastre”, recentment editat pel Museu de Granollers (500 exemplars). Un llibre entre catàleg raonat i llibre d’artista que recull àmpliament la seva trajectòria.

Nascut a Granollers (Barcelona), Vacca ha mostrat els seus projectes de forma individual o en col·laboració amb altres artistes en diferents espais com el Museu MACBA, La Capella, el Centre d’Art Santa Mònica, la Fundació “La Caixa” o el Teatre Lliure (Barcelona); el Espai Guinovart d’Agramunt (Lleida); el Palau Ducal Dels Borja (Gandía), el MNCARS o la Galeria Helga d’Alvear (Madrid) i la Galeria Play (Berlín). Entre els artistes contemporanis amb els quals ha col·laborat es troben: Pep Duran, Carlos Pazos, Javier Peñafiel, Pep Agut o Jordi Benito.

¹ Lola Donaire. “Vacca entre la destresa i el desastre”, Museu de Granollers, 2010